

1. Je mi kousek přes dvacet,
pár malejch rolí už mám za sebou,
stihla jsem něco poztrácet,
výčitky ještě tolik nezebou, tolik nezebou.
2. Plány mám trochu nejasný,
v hlavě mi pořád tančí synkopy,
snad jenom kámen nemá sny,
ale ty moje - [: co mi natropí? :]
R: Zamknu se houslovým klíčem do pěti řádků osnovy,
starý lásky měním za nový, i když to není férový,
čí je to vina, že už jsem jiná,
na to sotva správně odpovím, sotva odpovím.
3. Je mi kousek přes dvacet,
můj svět je plnej starejch závazků,
vracet se nebo nevracet -
- Hamlet měl celkem snadnou otázku.
4. A tak jdu z bláta do louží,
život tě, holka, ještě naučí,
jenže já ani netoužím
dostat se pryč z těch krásnejch pavučin.
R:
5. Stojím a koukám do země,
tvářím se, že jsem dávno dospělá,
prosím vás, chvíli nechte mě,
první krok stejně [: sama udělám, :] na na na ...